

GÓRNICTWO NA ŚWIECIE

Rio Tinto odkłada projekt litowy Jadar w Serbii

Brytyjsko-australijskie przedsiębiorstwo Rio Tinto wstrzymało rozwój projektu wydobywania litu Jadar w zachodniej Serbii. Gigant górniczy dąży do obniżenia kosztów i chce się skupić na innych obszarach działalności. Już pod koniec ub. roku agencje prasowe informowały, że Rio Tinto zamierza „zamrozić” przedsięwzięcie warte blisko 3 mld dolarów.

Ten krok kończy dwudziestoletnie dążenia Rio Tinto do zagospodarowania jednego z największych na świecie złóż litu. Firma szacowała, że Jadar będzie w stanie produkować rocznie 58 000 ton rafinowanego węgla litu klasy baterijnej. Zakładano, że wydobywanie ruszy w 2027 r.

Rio Tinto oświadczyło, że „nie jest w stanie utrzymać takiego samego poziomu wydatków i alokacji zasobów”, biorąc pod uwagę brak postępów w realizacji projektu Jadar. Od momentu odkrycia w 2004 r. złóż litu w dolinie Jadar projekt napotkał liczne przeszkody regulacyjne, niepewność polityczną oraz sprzeciw lokalnej społeczności. Belgrad cofnął licencję na wydobywanie litu w styczniu 2022 r. po masowych protestach organizacji ekologicznych i mieszkańców. Co prawda na początku lipca 2024 r. serbski Trybunał Konstytucyjny uchylił decyzję rządu, ale od tego czasu proces uzyskiwania pozwoleń praktycznie nie posunął się do przodu. Serbski rząd domagał się kolejnych gwarancji środowiskowych oraz zapowiadał ogólnonarodowe referendum w sprawie wydobywania litu.

Decyzja o wstrzymaniu projektu zapadła 5 miesięcy po tym, jak brytyjsko-australijska firma górnicza podniosła szacowany koszt uruchomienia kopalni Jadar z 2,4 do 2,95 mld dolarów.

Całkowite zaniechanie projektu Jadar stanowiłoby duży cios dla nadziei Unii Europejskiej na zbudowanie niezależnego łańcucha dostaw metali wykorzystywanych w produkcji baterii do akumulatorów litowo-jonowych. Gdyby powstała, Jadar byłaby największą kopalnią litu na Starym Kontynencie. Ambitne cele zakładały, że zapewniłaby około 90% obecnego zapotrzebowania na lit w Europie.

Rezygnacja z rozwoju projektu Jadar to kolejne z działań Rio Tinto, mających na celu redukcję kosztów. Od 2024 r. firma zwolniła już 480 pracowników w australijskim oddziale wydobywającym rudę żelaza. W nadchodzących miesiącach spodziewane są kolejne zwolnienia, ponieważ firma wdraża nową strukturę organizacyjną.

Po wycofaniu się z projektu Jadar Rio Tinto może się skupić niemal wyłącznie na aktywach w Ameryce Południowej, takich jak projekt Rincon o wartości 2,5 mld dolarów, zatwierdzony już przez rząd Argentyny,

oraz dwa projekty, które rozwija w Chile. Zdaniem władz firmy obszar tzw. Trójkąta Litowego, obejmujący również Boliwię, „oferuje światu najlepszą szansę na dostęp do taniego, wysokiej jakości litu”.

Analitycy przewidują, że Jadar, a także inne kopalnie litu odziedziczone przez Rio Tinto po fuzji z firmą Arcadium – Mt Cattlin w Australii Zachodniej oraz Galaxy w Kanadzie – mogą zostać sprzedane.

[www.mining.com]

Demokratyczna Republika Kongo zwiększa zyski ze sprzedaży miedzi

Demokratyczna Republika Kongo zawarła umowę na sprzedaż miedzi z kopalnią należącej do przedsiębiorstwa Glencore. Prawa do sprzedaży około połowy produkcji kopalni Kamoto Copper przez co najmniej 2 lata oraz 30% produkcji w późniejszym okresie wynegocjowała państwowa firma Gecamines.

Umowa podpisana w lutym br. w Kapsztadzie jest kolejną, jaką zawarła Gecamines z dużymi kopalniami kongijskimi, w których posiada mniejszościowe udziały.

Produkcja miedzi w DRK znacznie wzrosła w ostatnich latach, osiągając poziom 3,5 mln ton w 2025 r. To sprawiło, że kraj ten jest drugim co do wielkości dostawcą miedzi na świecie, po Chile. Za ponad 80% ubiegłorocznej produkcji miedzi w Kongo odpowiadały projekty kontrolowane przez Chiny.

W posiadaniu szwajcarskiej firmy Glencore są ponadto kopalnie KCC i Mutanda Mining, jedne z największych zakładów kontrolowanych przez akcjonariuszy z krajów zachodnich. KCC wyprodukowała w zeszłym roku około 190 000 ton miedzi, ale w dłuższej perspektywie planuje osiągnąć roczną produkcję na poziomie 300 000 ton. Glencore zawarła osobne porozumienie z Gecamines w sprawie przejęcia gruntów, które umożliwiłyby KCC osiągnięcie tego celu.

Kongijska spółka górnicza ma już umowy na handel miedzią wydobywaną w rozległej kopalni Tenke Fungurume, należącej do CMOG Group, oraz w Sicomin, kontrolowanej przez China Railway Group i Power Construction z Chin.

Gecamines deklaruje, że docelowo zamierza sprzedawać nawet 500 000 ton miedzi i 40 000 ton kobaltu rocznie z zakładów, w których jest udziałowcem. W kongijskich kopalniach te dwa metale są często wydobywane jednocześnie.

[www.mining.com]

Wzrost cen metali i medali

Zimowe Igrzyska Olimpijskie 2026 odbywały się w północnych Włoszech, a oficjalnymi miastami gospodarzami imprezy były Mediolan i Cortina d'Ampezzo.

Chociaż dla sportowców medale olimpijskie mogą być bezcenne (ze względu na prestiż i sentyment), ich wartość mierzy się również zawartością metali, z których są wykonane.

Na każdą olimpiadę przygotowywane są nowe projekty, nawiązujące do miast gospodarzy igrzysk. Forma plastyczna medali tegorocznej zimowej imprezy odzwierciedla partnerstwo między Mediolanem a Cortiną.

Według oficjalnej strony internetowej organizatorów olimpiady tegoroczne medale zostały wyprodukowane przez włoską mennicę państwową z wykorzystaniem metali pochodzących zarówno z recyklingu, jak i przy użyciu energii odnawialnej. Oczywiście każdy rodzaj medalu wyróżnia się innym składem. Co ciekawe, złoty medal składa się z 500 g srebra (próby 999) pokrytego 6 g czystego złota (próby 999,9), natomiast medal brązowy jest wykonany w całości z miedzi. Jedynie w przypadku olimpijskiego srebra skład krążka odpowiada jego nazwie. Srebrne medale zawierają taką samą ilość srebra jak złote, natomiast brązowe krążki wykonane są z około 410 g miedzi.

Mimo gwałtownego spadku cen po wcześniej notowanych rekordowo wysokich poziomach za złoto, srebro i miedź nadal trzeba zapłacić więcej niż podczas jakichkolwiek poprzednich zimowych igrzysk olimpijskich. Biorąc pod uwagę aktualne ceny rynkowe (około 4800 USD za uncję złota, 80 USD za uncję srebra oraz 13 000 USD za tonę miedzi), cena metali wykorzystanych do produkcji złotego medalu wynosiłaby około 2212 USD, a w przypadku srebrnego krążka byłoby to około 1286 USD. Najmniej trzeba by zapłacić za miedź użytą do wykonania olimpijskiego brązu, bo zaledwie 5,46 USD.

Na tegoroczne zawody organizatorzy przygotowali łącznie 735 medali olimpijskich (245 zestawów złotych, srebrnych i brązowych) oraz 411 medali paraolimpijskich, co daje łączną liczbę 1146 medali w obu zawodach. Przy aktualnych cenach metali koszt produkcji wszystkich medali przekroczy 1,3 mln USD.

Dla porównania, w trakcie Zimowych Igrzysk Olimpijskich 2022 w Pekinie wartość materiałową złotego medalu szacowano na około 736 USD, biorąc pod uwagę cenę złota, która wynosiła wówczas 1900 USD za uncję, i cenę srebra kształtującą się na poziomie około 23 USD za uncję. Zatem przez 4 lata wartość materiałowa złotego medalu wzrosła około trzykrotnie.

[www.mining.com]

Wsparcie finansowe dla rafinerii metali ziem rzadkich Phoenix

Firma Phoenix Tailings Inc., prowadząca rafinację metali ziem rzadkich, dzięki inwestorom, do których zalicza się przedsiębiorstwo Traxys North America LLC zajmujące się handlem metalami, pozyskała

30,2 mln USD na rozbudowę zakładów, których głównym zadaniem jest odzyskiwanie kluczowych minerałów z odpadów górniczych.

Prezes firmy Nick Myers przekazał, że Phoenix podpisał porozumienie z Traxys w sprawie odbioru metali ziem rzadkich. Ponadto według Myersa jego firma pozyskała fundusze w ramach rundy finansowania serii B, w której wyceniono ją na 360 mln USD. Wśród innych inwestorów Phoenix znajdują się Olive Tree Capital Inc. i Geodesic Alliance Fund LP.

Stany Zjednoczone prowadzą działania mające na celu budowę niezależnego od Chin łańcucha dostaw minerałów krytycznych. Pierwiastki ziem rzadkich (17 pierwiastków metalicznych) znajdują zastosowanie m.in. w produkcji smartfonów, pojazdów elektrycznych czy myśliwców. Jak wynika z październikowego raportu Międzynarodowej Agencji Energetycznej, Chiny mają kontrolę nad około 60% światowego wydobycia pierwiastków ziem rzadkich.

Firma Phoenix wykorzysta pozyskane fundusze na rozbudowę obiektów, wydobycie większej liczby rodzajów ziem rzadkich oraz zatrudnienie kadry kierowniczej.

Traxys, jeden z największych podmiotów zajmujących się handlem niszowymi metalami, rozszerzył działalność w amerykańskim sektorze górniczym. Świadectwem tego jest podpisanie umowy na zakup surowców w ramach wartej 12 mld USD inicjatywy Białego Domu dotyczącej tworzenia rezerw strategicznych, znanej jako Project Vault.

[www.mining.com]

Nowa mineralizacja stibnit

Antimony Resources Corp. przekazała, że w ramach projektu Bald Hill w Kanadzie wykazano mineralizację stibnit w strefie Marcus West. W trakcie prac terenowych odkryto złożo w skale macierzystej.

Stibnit (antymonit) jest wydobywany ze względu na zawarty w nim antymon. We wrześniu 2024 r. Chiny wprowadziły surowe kontrole eksportu antymonu, co znacząco wpłynęło na globalne łańcuchy dostaw. W związku z obecną sytuacją geopolityczną zarówno Kanada, jak i Stany Zjednoczone koncentrują wysiłki na zlokalizowaniu oraz wydobyciu tego surowca, kluczowego dla przemysłu obronnego i high-tech.

Nowe odkrycia dokonane na terenie Bald Hill stanowią część zaplanowanego na rok 2026 programu poszukiwawczego, który będzie realizowany w połączeniu z wierceniami rozpoznawczymi o długości 10 000 m w strefie głównej. Program obejmie również pobieranie próbek gleby.

[www.mining.com]

Opracowali: **Jacek BIELENIN,**
Olga HÜLIA ESEN